

ЯСНОВИДЕЦ

Превод от руски: [Неизвестен], —

chitanka.info

В едно село живеели двама братя: единият богат, а другият — беден.

Богатият имал няколко ергелета коне, а бедният само един кон.

Когато подкарали конете на пасището, беднякът пуснал своя кон заедно с конете на богатия си брат.

Подир няколко месеца докарали конете обратно в селото. Конете на богатата били охранени, с лъскава козина, а конят на бедняка — слаб, с белези по гърба.

Един от овчарите се приближил до бедния брат и му казал тихичко:

— През всичкото време на твоя кон язди синът на богатата, твоят племенник. Само не казвай, че аз съм ти казал, а кажи, че си видял това на сън.

Отишъл беднякът да се оплаче на брата си от неговия син.

— Откъде знаеш, че синът ми е яздил на твоя кон?

— Видях това на сън.

— А, така ли, значи ти си ясновидец? Ще видим, ще проверим дали това е наистина така, — казал богатият брат.

Наскоро подир това се случило да се изгуби на хана най-хубавият му кон. Търсили го навред из степите, но даже и следите не могли да му намерят.

Тогава богатият казал на хана, че брат му е ясновидец.

Извикал ханът бедняка при себе си и му казал:

— Изгуби ми се сивият бегач — любимият ми кон. Легни, заспи и узнай, где е конят ми.

Ясновидецът поискал от хана да му даде отделно жилище и няколко дена срок. Ханът се съгласил.

Беднякът заживял в богатото жилище, ядял месо до насита, пиел кумис от ханските кобили и мечтаел за вечен щастлив живот.

Минали няколко дена.

Но ханът започнал постоянно да го пита:

— Е, що, не видя ли коня ми на сън?

— Не, но навярно скоро ще го видя! — отговорил беднякът и още през първата тъмна нощ избягал.

Като се страхувал да не го настигнат, беднякът преминал през голямо бласто и достигнал до една висока долина. Но каква била

изненадата му, когато там случайно се натъкнал на изгубения хански кон, който се разхождал свободно по ливадата.

Беглецът-ясновидец яхнал коня и го закарал на хана.

Ханът наградил ясновидеца с богати подаръци и го пуснал да си иде.

Славата на бедняка-ясновидец се понесла по цялата степ.

Изминала се година. У хана нова загуба: крадци откраднали сандък със злато.

Ханът пак извикал ясновидеца.

Но още преди да стигне до ханските шатри, по пътя го пресрещнали двама души, паднали пред него на колене и му се замолили:

— Ние откраднахме златото, но като крадахме, не се сетихме за тебе. Смили се над нас: и ние имаме деца. Ще ти кажем къде е златото, но не ни издавай.

— Добре! — отговорил ясновидецът.

Крадците му показали дървото, под което били закопали сандъка със злато.

Пристигнал беднякът при хана, поживял там добре няколко дена и после казал къде се намира златото.

Подир това славата на бедняка-ясновидец се разнесла по цялото ханство. А ханът не искал вече да го пусне да си иде у дома.

Веднъж ханът хванал скакалец и като го стиснал в ръката си, попитал ясновидеца:

— Какво хванах?

— Веднъж подскочи, два пъти подскочи, а третият път падна в дупка! — казал беднякът на глас, като мислел за себе си.

— Вярно! — казал ханът и пуснал от ръката скакалеца.

Но тука вече беднякът не издържал и разказал на хана как е станал ясновидец.

— Моля ти се, могъщи хане, пусни ме да си отида у дома! — замолил се накрая бедният ясновидец.

Отначало ханът се разсърдил, но после се разсмял, смилил се над нещастния бедняк, наградил го добре и го пуснал да си иде дома.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.